Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8479
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

largiente pœpimus, omnuiq; sc̃orum tuorũ
interuenientibz meritis ad eternum remedium
proficere sentiamus. ℣ De oib; sc̃is ita asch.
Omp̃s sempt̃ deus ꝯdiic nos ad societatem
celestium gaudiorum; ut spiritu sc̃o renatos:
regnum tuum facias introire: atq; eo pueniat
humilitas gregis. quo precessit celsitudo pastoris.
℣ eiusdẽ. in unitate eiusdẽ. Secr̃ Hec oblacio
qs dñe, ꝯe supra, in primo folio de omnib; sc̃is. Et
idem compl'. Sacramenta tua do: Tyburtii et
Presta qs omp̃s deus ut qui sc̃orum valeriani
tuorum tyburtij ⁊ ualeriani ⁊ maximi
sollempnia colimus; eorum etiam uirtutes imi
temur. ℣ Secr̃ Hostia hec qs domine quam
sc̃orum tuorum natalicia recensentes offerimus:
⁊ uincula nr̃e prauitatis absoluat. ⁊ tue nobis
dona mr̃e concilet. ℣ Ꝑpl Sacro munere sacia
ti supplices te domine deprecamur: ut quod debite
seruitutis celebramus officio saluationis tue sẽ
tiamus augmentum. ℣ Georij martyris.
Deus qui nos b̃ti georij martyris tui meri
tis ⁊ intercessione letificas. concede ꝓpicius: ut
qui eius beneficia poscimus dono tue gr̃e conse
quamur. ℣ Secr̃ Munera domine oblata sanci
fica. ⁊ intercedente b̃to georio mr̃e tuo nos ꝑ hec
a pcor̃ nr̃orum maculis emunda. ℣ Compl.